

pozdější vědomost o činu byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, totiž, zda čin byl spáchán za okolností, za kterých bylo očekáváti, že vědomost o něm pronikne do širšího kruhu osob a v nich toto pohoršení vyvolá, dále po stránce subjektivní, zda obžalovaný, dopouštěje se závadného činu, byl si tohoto dosahu svého jednání vědom.

#### Čís. 1524.

**Skutková podstata §u 485 a 486 čís. 2 tr. zák. předpokládá placení nebo zajištění pohledávek pravých.**

(Rozh. ze dne 29. února 1924, Kr I 135/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 22. ledna 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinením úpadku z nedbalosti dle §u 486 čís. 2 tr. zák.

#### Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného napadá rozsudek z důvodu §u 281 čís. 9 a) tr. ř., jest však bezdůvodna. Poukazuje jednak na to, že jako věřitelé obžalovaného byli oprávněni domáhati se zajištění svých právých pohledávek, tak že dlužník jest povinen zajistiti věřitele, jenž na to naléhá. Dostál-li obžalovaný jako dlužník této povinnosti dobrovolně, nelze prý v tom spatřovati nedbalosti a v jeho jednání trestného činu. Než předpis §u 486 čís.2 chrání právě tak, jako předpis §u 485 tr. zák. právo věřitelů na stejnoměrné uspokojení ze jmění dlužníka. Obojí předpis předpokládá placení nebo zajištění pohledávek pravých, ana by jinak přišla v úvahu skutková podstata zločinu dle §u 205 a) tr. zák. I v případě §u 486 čís. 2 tr. zák. jde v podstatě o nadržování jednotlivým pravým věřitelům na úkor jiných; rozdíl spočívá v tom, že, kdežto § 485 tr. zák. předpokládá úmysl, těmto způsobiti újmu, stačí v případě §u 486 čís. 2 tr. zák. v té příčině nedbalost. Alespoň tato však jest v projednávaném případě dána, kdyžtě dle zjištění rozsudku pachatel svým věřitelům Antonii K-ové a Josefu P-ovi nadržoval zajištěním jejich pohledávek, jakkoli věděl, že, nadřuje takto svým příbuzným, nebude míti majetku k uspokojení ostatních věřitelů a je takto poškodí. Proto nemá obžalovaný příčiny, cítiti se stížena tím, že soud shledal v jeho jednání jen nedbalost vůči právu ostatních jeho věřitelů na stejnoměrné uspokojení z jeho jmění. Vyloučiti i nedbalost tam, kde pachatel nadržoval jednotlivým věřitelům, jakkoli věděl, že tím způsobí újmu věřitelům ostatním, nikterak nelze.

#### Čís. 1525.

»Udává« (§ 209 tr. zák.) též ten, kdo při svém výslechu, k němuž došlo na základě oznámení jiné osoby, tvrdí, že byl určitý zločin určitou osobou spáchán.